

Thiers: Histoire du Consulat et de l'Empire

Bogen

Histoire du Consulat et de l'Empire, faisant suite à l'Histoire de la Révolution Française. Par M. A. Thiers. Paris (Paulin, Libraire-Editeur), 1-20 (1845-1862).

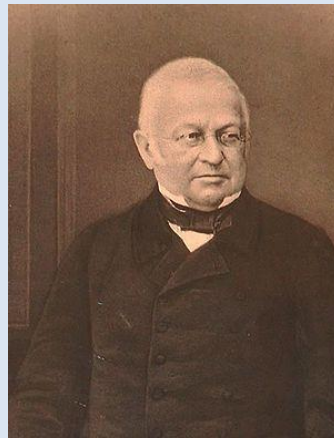
Direkte oversat betyder titlen "**Konsulatets og kejserrigets historie**". Den drejer sig med andre ord om den periode i Frankrigs historie, hvor **Napoleon I** var ved magten. *Le Consulat*, "Konsulatet" var den republikanske periode 1799-1805, hvor **Napoleon** fungerede som "førstekonsul". *l'Empire* – "kejserriget" – var perioden fra **Napoleons** kejserkroning i 1805 til hans nederlag ved slaget ved Waterloo 18. juni 1815.

Som det ligeledes fremgår af titlen, er værket en forlængelse af det forudgående, ti bind store værk af samme forfatter fra 1823-27, *Histoire de la Révolution Française*, "den franske revolutions historie", om årene fra revolutionens udbrud i 1789 frem til 1799. Dette værk er dog ikke i skolens eje.

"Konsulatets og kejserrigets historie" er i dag et af de smukkeste indbundne og bedst bevarede eksemplarer i skolens bibliotek.

I værket gives en **overvejende positiv bedømmelse af Napoleon**. Da det desuden er meget velskrevet og bygger på stor faglig indsigt, har det i høj grad medvirket til forgudelsen af **Napoleon** og derved bl.a. oprettelsen af det senere såkaldte "andet kejserdømme" under **Napoleon III** (1852-1870). Selv omtalte **Napoleon III** **Thiers** som "den nationale historieskriver". I 1861, da værket nærmede sig sin afslutning, tildeltes der ham en pris på 20.000 francs af *Academie Française*.

Forfatteren

Udover at være historiker var **Louis Adolphe Thiers** (udtales *tjæhr*) (1797-1877) også sagfører, journalist og politiker. I disse egenskaber spillede han flere gange en afgørende rolle i Frankrigs omtumlede historie i årene mellem **Napoleons** nederlag 1815 frem til det totale nederlag i den

fransk-tyske krig i 1870-71. Her blev **Thiers** den nye Tredje Republiks første præsident frem til 1873. Et tilbagevendende tema var spændingen mellem **revolutionær frihedstrang** på den ene side og ønsket om **lov og orden og stabilitet** på den anden. Kulminationen kom med den blodige kommunardopstand, der under **Thiers'** lederskab blev nedkæmpet med uhørt brutalitet og grusomhed i den såkaldte "blodige uge" i maj 1871.

Thiers var derfor **en af de mest omdiskuterede politikere** i 1800-tallets Frankrig. Iflg. venstrefløjen var han en folkemorder. De liberale borgerlige så ham derimod som en fremsynet politiker. Ikke mindst takket være sin baggrund som sagfører var han en fremragende taler, ligesom hans historiske værker var præget af stor analytisk skarphed.

Baggrunden

Intet navn kastede i den grad skygger over det 19. århundrede end **Napoleons**. Efter sit fald i 1815 stod han over det meste af Europa som **den personificerede ondskab og ydmygelse**. I Frankrig huskede man ham som **despoten**, der ofrede store dele af sit lands ungdom på Europas slagmarker – ikke for Frankrigs, men for sin egen æres og ambitions skyld.

For andre stod han som **giganten, geniet og banebryderen**, der skar igennem og tænkte store tanker om Frankrigs, ja, hele verdens udvikling. Hans reformer og disses betydning rækker helt frem til nutiden. Hans visioner om et samlet Europa byggede på forestillinger om civilisation og menneskerettigheder og har ingensinde været søgt virkeliggjort med samme konsekvens og i samme omfang som under **Napoleon**. I vide kredse blev han derfor ved med at stå som symbolet på håb og vidsyn baseret på erfaring og idealisme med rod i europæisk – ikke kun fransk – historie og kultur.

Dette syn præger også **Thiers'** beskrivelse af **Napoleon**. Men lige så vigtigt er det, at **Thiers** og hans ligesindede bevidst gjorde brug af **Napoleons** forgudelse til at fremme **deres eget politiske projekt**: Et borgerligt-liberalt, republikansk samfund, baseret på ejendomsret, lov og orden.

Der er skrevet i **tusindvis af bøger om Napoleon**. Men kun få giver et så omfattende og detaljeret billede som **Thiers'** 20 bind store værk. Og det gælder ikke kun **Napoleons** fortrin, men så vist også – navnlig i den senere del af Napoleonstiden – hans mangler og fejl.